

הדורה

בינו שנות דור ודור • הגליון השבועי של הנהרה

נאסף הצדיק

דמעות ראשונות אחר מטתו של אותו צדיק קדוש ופרוש רבי
שמעון שפירא זצוק"ל | "העולם אינו טועה. יש לנו צדיקים
נסתרים!" | קשה סילוקו של צדיק שבכה כל ימיו על השכינה!

הקונסול

'הקונסול החרדי' הרב מתתיהו חשין ממשיך
בשיחה ל'העדה' על ההכוונה וההדרכה שזכה
לקבל ממרן הגאב"ד רבינו השערי טוביה
צצוק"ל למען שוכני עפר | חלק שני

מנהג ירושלים

מקורות מנהגי הטהרה | שטריינגאלאך
"מיטה של כליבות", מוטות ואונקלאות, או
"מיטה של חבלים" | "חרם יהושע בן נון"
וגם: זהירות השכלה!

בחזרה לכלא

תהלוכת הכבוד לאסיר ציון בחזרתו לבית
הכלא הציוני | מלווים את ה'טלפון הכשר'
לבית הכלא | ובמהרה כל המדינה תלך לכלא!
למען קדושת המחנה

נאסף הצדיק

דמעות ראשונות אחר מטתו של האי חסידא ופרישא צדיק קדוש ופרוש רבי שמעון שפירא זצוק"ל | "העולם אינו טועה. יש לנו צדיקים נסתרים!" | חשכו המאורות - קשה סילוקו של צדיק כחורבן בית מקדשנו

מאת נכד אחיו שמעון שפירא

המומים מבוהלים ודווים יראי ה' בכל פזורות בית ישראל, בוכים וממאנים להאמין, האמנם לקה השמש בצהרים? איך גברו אראלים על המצוקים ונשבה ארון הקודש, נעלה הענן מעל האוהל, עמוד האש ההולך לפני המחנה. אוי על מי עזבתנו? האי חסידא ופרישא צדיק וקדוש רבי שמעון ישראל שפירא זצוקללה", עמוד צלותהון דישראל, שריד לדור אחרון שהגן בזכותו על הדור, כאב את כאבו ונשא את מכאוביו על כתפיו כאביהם ולבם של ישראל, מי יחמול עליך ירושלים? מי יחוס עליך בת ציון?

היד כותבת אך הלב ממאן להאמין, איכה לקינו בכפלים? רעד תאחזנו בכל פעם שמוכרחים אנו לכתוב נבג"מ על הצדיק הקדוש ר' שמעון ישראל שפירא זצוקללה"ה.

אך לבל נהיה כמתעצלים בהספדו של חכם חלילה, מוכרחים אנו לקחת העט ולנסות לכתוב מעט מזעיר על המאור הגדול שהעניק חמה בקדושתו; עמוד התפילה, עמוד העבודה, עמוד הקדושה, עמוד החסד, מתנת חנים שהעניק לנו הבורא לדורנו דור שפל, לראות איך נראה יהודי שהקריב את כל כולו למענו ית', צדיק שכל תנועה ותנועה בדביקות בו ית', יראת שמים מהי, צער השכינה מהי, אמונה תמימה וטהורה מהי.

בדור חשוך ואפל כזה, כשמכל צד מתגברים ב'ראש כל חוצות' הסט"א משתוללת ושיני הזאבים לטושות על שה פזורה ישראל בגזירות איומות ונוראות, בני ציון הנופלים חללים בשאול הכלים הטמאים ה", מי יכאוב את מכאוביך בת ציון? מי ישפוך דמעות כמים על כל בחורי ובנות ישראל העוזבים מקור חיים לחצוב בארות נשברים? מי יחלה עצמו על גזרות ופרצות הדת רח"ל? ועל כל המהרסים והמחריבים העושים כלה בכרם ישראל? ר' שמעון ישראל זצוקללה"ה על מי נטשתנו? על מי עזבת צאן נידח ואין מקבץ?!

השכינה הקדושה - מי עוד יזכור ויהמה עלייך יומם ולילה בכיסופים וגעגועים להתגלות כבודיך? מי יילל בדמעות שליש מדי יום ביומו על אורך הגלות מבלי יכולת להתנחם?

חיינו נורא הוא ביותר. כשהיה עוד אברך צעיר לימים, השליך את עצמו לגמרי בעבודת ה', מידי לילה היה יוצא בזמנו טנדר לשדה ב'סנהדריה' שהיה אז אזור שמם, קילומטרים על קילומטרים ריקים מכל נפש חיה, היה ר' שמעון יוצא לילה אחר לילה וצועק על נפשו, וכפי שמספרים האברכים המבוגרים שעוד זוכרים את אותן שנים, ר' שמעון היה נכנס עמוק עמוק בתוך השדה, מאות מטרים לפניו מכולם, ושם היה צועק כאלו צעקות, כנידון למוות ר"ל הצועק את נפשו.

"א יונגערמאן דארף שרייען און שרייען און שרייען", אמר הרה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע. עיקר הניסיון והמלחמה בזה העולם הוא בענין הקדושה, וזה כל תכלית האדם בזה העולם, וכדי לזכות לקדושה אין מנוס ותחבולה כי אם לצעוק לה' מעמקי הלב, לצעוק ולצעוק.

כך גם ב"ספירת העומר" בו מבקשים ומתחננים על קדושה וטהרה, היה ר' שמעון עד שנתו האחרונה, עומד שעה ארוכה

מי אנו שנועז לבוא לכתוב ולספר אחר מיטתו של האי צדיק וקדוש, רעדה וחלחלה תאחזינו מעצם המחשבה שאנו צריכים לקחת הקולמוס ולנסות לגעת בשולי גלימתו, איך נוכל להקיף איש קדוש ונורא כר' שמעון ישראל שפירא זצוק"ל? אך בכורח המציאות לא נוכל להפטור, והוא רחום יכפר באם חלילה שגינו בכבודו הגדול.

ר' שמעון הוא מלאך...

יש לי שני בנים - אמר פעם אביו הקדוש ר' שמואל שפירא זצ"ל לידידו ששימש כגבאי צדקה - אחד צדיק ואחד מלאך, בני 'שמעון' הוא 'מלאך'...

ולא היה זה ביטוי בעלמא. ר' שמעון ישראל, קרוץ מחומר שהתעלה למעלה ממדרגת מלאך, מתהלך כאן בארץ, איש בין אנשים, אך ראשו מגיע השמימה.

מקדושתו של אביו ינק, ובדרכיו הלך. שגב קדושתו כל ימי

<https://www.breslevnews.com> עיניו בלתי

בעצרת נגד חילול בקברים בגילה

זועק את זעקת סכנת נשמות ישראל

כשליח ציבור בעצרת אלפים ע"י מטה המאבק נגד גזירות הגיוס

לפני התיבה

כבוד, כל דבר קטן שצריך הכתובת הראשונה הוא ר' שמעון, (כשעוד לפני כמה שנים רוב הציבור כינוהו אפי' בלי ר' - רק 'שמעון' כחבר מן המניין. והדברים מבהילים עד היכן הצליח להסתיר את עצמו) צריך להכריז משהו? מיד, ר' שמעון. יש איזה בעיה בכל ענין שהוא חסר כוסות או כל תקלה אחרת, ר' שמעון הוא הכתובת. ובד בבד מחזק שבורי לב, שומע את אנחתם ומעודדם בטללי נוחם.

שמחתו-שמחתי

מתהלך ר' שמעון בין הציבור מעורה בחיי כולם, אך ראשו בשמים! פרוש מכל שקר העולם הזה, דבק בחיי עולמים בקדושה ודבקות יתירה, חבר וידיד של כל אחד. קטן כגדול ימצאו אצלו מילה טובה, נוחם ועידוד, שמחתו על פניו מסתובב בשמחה וחיות ודואג להשרות שמחה על כל סובביו, שמח באמת בשמחתו של כל אחד ואחד. כל אחד שהשמחה במעונו, היה מרגיש כאילו זוהי השמחה הפרטית של ר' שמעון. מכל עומק לבו שמח עמו ומשתתף בשמחתו, משל היתה השמחה אצל אחד מבניו. ומי מדבר אם היה זה אברך שחיכה פרק זמן לישועה, מתרגש ר' שמעון עד לאוד שמח ומשתתף בשמחתו הגדולה. ולא שהוא זכה לחיים קלים. ההיפך, ייסורים מרים וקשים ל"ע היו מנת חלקו במשך ימי חייו הקדושים. קשיים וייסורים שונים מכל הצדדים, עדו עליו, אך הכל קיבלם ובאהבת

מעירי הצאן להטות אזנם וליבם למקור מים החיים הנובעים ממקור טהור הרה"ק מוהר"ן זי"ע.

תחת מעטה של גבאות

ישנם כמה מיני צדיקים נסתרים, המליצו צדיקים. יש כאלו שהעולם אינם יודעים מהם כלל, אך ישנם צדיקים שהם כ"כ נסתרים שאף שהעולם יודעים מהם - מצליחים לרמות את כולם ואיך יודעים מהם כלום... כזה היה הצדיק הקדוש ר' שמעון ישראל שפירא זצוקל"ה, צדיק וקדוש שאינו נמצא בדרגתו בדור כזה, אך מצליח לרמות את כולם ש'אינו יותר מגבאי הביהמ"ד הגדול דחסידי ברסלב - השגל'...

רק אחרי שנלקח מאתנו בעונונו, מתחילים לקלוט מה התרחש מתחת לאפינו... עשרות שנים שהצדיק הקדוש ר' שמעון ישראל זצוק"ל מסתובב בין הציבור, משמש את כולם, משל כל תפקידו הוא לשמש את כל קהל הקודש, למלאות כוסות במתקנים, לדאוג לתה וסוכה. כל ילד קטן שצריך איזה משהו, מובן לו ולכל הציבור מאליו שהכתובת הוא איך לא? ר' שמעון...

יהודי שכל הווייתו אומרת קודש לה! די בהבטה חפוזה על פניו הקדושות לקבל יראת שמים. צדיק קדוש ונורא הפרוש מכל הבלי העולם, המתכסה תחת מעטה של 'גבאי פשוט ונחמד'. שפל ונבזה בעיניו באמת, אין עוד הגדרה שתוכל לבטא את ענוותנותו והשפלותו שהרגיש באמת בלי שום גיונו

מתחנן וזועק "להיטהר ולהתקדש". פרישותו וקדושתו היתה למעלה מכל השגת אנוש, כשאינו יוצא אף פעם לרחוב, כי אם למקרים דחופים ביותר - וגם אז עיניו כבושות בקרקע לבל ייכשל בעיניו חלילה. אמנם 'קברי צדיקים' הם משאת נפשו של כל ברסלבער חסיד, אך ר' שמעון ממעט לצאת מד' אמות של השול' - המטר הבודד המולך לביתו, פן יכשל בעיניו...

דבקותו העצומה בנשמת רוח אפיו הרה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע היתה עצומה, כל דיבור, כל עצה, היה אצלו תמצית חייו. האמונה והדבקות ברבו הק' מן המופלאות ביותר. כל שיגו ושיחו היה סביב העצות הק' שהרה"ק מוהר"ן זי"ע מנחיל לעם סגולה להחיות את בני ישראל כל אחד במקומו הוא. בדרכי הקדושים צעד ובספריו עסק כל עת, עת פתח פיו בחכמה היה דורש ומדבר ביקרת גדולת עצות וספרי הרה"ק מוהר"ן זי"ע.

שמחתו ומשוש חייו היו הספרים העצות הדרכים והדבקות ברבו הק'. תדיר היה מדבר ומעורר לציבור להתפלל לזכות להגיע לאומן על ראש השנה, וכשזכה לזה לא היה מאושר ממנו.

ואף השנה האחרונה זכה להשתתף בקיבוץ הק' במסירות נפש עצומה על אף חולשתו הגדולה, - כשמערכת 'העדה' זוכה לממן להאי צדיק את כרטיס הטיסה, לרגל זכייתו ב'כרטיס טיסה לקברי צדיקים' בקמפיין "מרבנים בכבוד שמים" בחודש אדר תשפ"ד הקודם - ואף עודד את שומעיו לקחו בפרט

"העולם אינו טועה. יש לנו צדיקים נסתרים!"

דברים קצרים שהשמיע אחר מיטתו בדרך להלוויה יבלחט"א
הגה"צ פאר הדור ר' יעקב מאיר שכטער שליט"א

את הקול של ר' שמעון שפירא. כאן תיקון הכללי, כאן יושב ולומד. גם במידות, היו לו מידות גדולות ונעלות, תמיד היו אנשים גדולים סביבו. ברור לי שהיה מצדיקי יסוד עולם! כל היום רק עבד את ה', כל היום עבד את ה', כל היום למד והתפלל, היה בעל חסד גדול, היה טוב מאוד, אשרי לו ואשרי חלקו.

כשנכנסו ל'שול' שמעו את הקול שלו, הוא היה תלמיד חכם! בעל מידות!
יש חז"ל שהדבר הראשון ששואלים על האדם כשעולה למעלה, 'מה בריות אומרים עליו', העולם אינו טועה, העולם אינו טועה. יש לנו צדיקים נסתרים! שוכחים, אבל יש לנו צדיקים גדולים. כל היום, מתי שנכנסו ל'ברסלבער שול' שמעו

כזה יהודי, צדיק יסוד עולם! הוא עבד את ה' תמיד, הוא היה יהודי שמור מכל חטא ועוון ממש, זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל. בכלל, אני זוכר אותו הרבה שנים, את 'הקול שלו' שמעו כל היום! כאן הוא אומר "תיקון הכללי", כאן הוא לומד, את הקול הקדוש שלו שמעו כל הזמן, כל הזמן! מיד

ציון, וכו' על דל שפתיו, ומעיין דמעותיו נפתח וגועה בבכיה גדולה.
מידי חצות לילה, שעה שכל היקום נם את שנתו, מתכונן לקראת עבודת המחר, עולה ר' שמעון על גג ביהמ"ד ה'שול' במא"ש, במקום בו רואים את הר הבית בשימונו, נעמד לשעה ארוכה אל מול מקום חפצו ותשוקתו מקום המקדש, הומה וצופה בגעגועים עזים הממייסים כל לב, תוך כדי שהוא נושא תחינה מעמקי לבו על בנין הבית.

ברכה רגילה של ר' שמעון...

כל ברכה וברכה שר' שמעון מזכיר, כל שם שיוצא מפיו, רועד ומזדעזע כל גופו בפחד נורא מאימת הבורא ית'.
לכל החיים ייחרט בקרב מתפללי ביהמ"ד הגדול 'ברסלב' את הקידוש בצפרא דשבתא שיצאה מפיו של ר' שמעון כחץ מקשת בקדושה וטהרה, מילה אחרי מילה, כשכל הקירות רועדים מדי שבוע מחדש, לשמוע את שאגתו שאגת ארי, 'ברוך...', אתה, וכשהזכיר את שם ה' מזדעזע ר' שמעון כל כולו בפחד נורא, שאי אפשר לתאר עלי כתב. צדיק וקדוש שבכל 'קריאת שמע' רועד על מקומו בפחד נורא.

הק'. הוא חי את השכינה, נושם את השכינה, זה ממלא את כל ישותו, השכינה, השכינה! בכל מקום בו ישא דברים על כל נושא שהוא תוך כדי הדברים יעבור לדבר על התכלית הכוללת הכל, גאולת השכינה מגלותה והתגלות כבוד שמים - כשתוך כדי פורץ ר' שמעון בבכי תמרורים, בכיה של געגועים וצפייה בכל לבו להתגלות כבודו ית'.
ואף כשמחכים ומתפללים על הגלות, ישנם אנשים שמחכים כדי שיהיה להם טוב בגשמיות. "אלו טיפשים נבערים! על זה חיכינו כל השנים?" - היה ר' שמעון אומר. ישנם כאלו שרוצים שיהיו קרובים אליו ית' ושילך להם טוב בעבודת ה' וזה כבר מדרגה, אך אנו צריכים לחכות לגאולה רק למען כבודו ית', למען שכינת עוזו המחוללת בחטאינו! - היה ר' שמעון מסיים ופורץ שוב בבכי נסעה...
אין ספור אנשים חנו מגיעים מדי תפילת מנחה בערב שבת או בתפילת יום כיפור קטן ל'שול' ביהמ"ד הגדול דחסידי ברסלב במא"ש, עת שימש כבעל תפילה קבוע, רק כדי לחוות מקרוב את המחזה שלא מעלמא הדין, יהודי שכל פעם מחדש, כל תפילה וכל שמונה עשרה, רק עולים המילים; ירושלים,

אומן והתגבר לשמוח ולהתקרב על ידם עוד יותר לבורא עולם.

מבכה על בניה כי איננו

מחזה נפוץ הוא אצל ר' שמעון המשמש כשליח ציבור קבוע, בהגיעו למילים 'ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים' - אינו יכול לעצור בעדו ופורץ בבכי תמרורים. וזאת בחודש כסלו, כבחודש אב. בכל השנה כולה - בכל תפילה שהיא, רק מזכיר ר' שמעון את השכינה הקדושה ואורך הגלות, ואינו יכול לעצור בעדו, סכר דמעתי נפרץ, ודקות ארוכות מתייפח ר' שמעון בדמעות שליש על אורך הגלות, על שכינת עוזו המחוללת בעווננו רח"ל.

וכל צער וצער הנוגע לנשמות ישראל, בחורי ישראל הנופלים רח"ל לצבא השמד, כבשוני האקדמיה, חילול עיר הקודש והמקדש, ושאר כל הגזרות בעוה"ה, ר' שמעון אינו מסוגל לשאת את הצער הנורא, מצטער ופורץ בבכי ברגע שהוא רק מזכיר על דל שפתיו את הצער על בני ציון היקרים החובקים אשפתות, או הגזירה הנוראה המרחפת על היהדות. בכלל, כל שיגו ושיחו סובב על השכינה

כתב ידו בפרשת ראשון - כתב ידו בפרשת בית הקברות בבית שמש

כתב ידו הטהורה נגד הבחירות - אלול תשע"ט

בתיקון חצות בעצרת למען קדושת ירושלים בבר אילן

א ברית אין ישול - הרה"צ ר' שמעון זצ"ל ביכסא של אליהו על הנסא של מוהר"ן ז"ע

בהננסת ס"ת לברסלב'ער שול

גבאי מסור ונאמן

מי יכריז? ר' שמעון לא חושב חצי רגע, אין אצלו מושג של גינוני כבוד, או מעולם לא הבין מהם 'גינוני כבוד' ודומיהם. על אתר יכריז ר' שמעון על ההפגנה המיועדת. עסקנים מבקשים ממנו להקליט הודעה ב'קול זעקה'? ר' שמעון לא יהרהר אפי' שניה אחת אם זה לכבודו או לא. כל ענין שנוגע לכבוד שמים היה ר' שמעון מוכן לעשות ככל אשר יבקשו ממנו, הכל ב'פשוטות' ו'שפלות' שאיננה נמצאת כדוגמתה.

ענייני שמירת צניעות הנשים היו בנפשו של ר' שמעון, הצניעות והכלים הטמאים הלכו לו בנפשו. בכל הזדמנות היה מדבר, מתחנן, וזועק מדם ליבו, על צניעות בנות ישראל, על בגדי הפירצות החודרים למחננו, ואף היה דורש ומבקש שתלבשנה הנשים בבגדי צניעות כמנהגי ירושלים. כך גם על הכלים המשחיתים, המחריבים ומכלים בכרם בית ישראל, היה ר' שמעון מתחנן בתמצית דם לבו הטהור, להתרחק מהם כמו מאש. ובעיקר היה בוכה ומעורר את הציבור על החובה להתפלל ולהעתיר ברחמים ותחנונים על נשמות ישראל שנפלו בבאר שחת הכלים הטמאים שיתעורר רחמיו ית' עליהם ויזכו להינצל מאבדון רח"ל.

טוב לשמים ולבריות

"המידות של ר' שמעון... טוב לשמים וטוב לבריות, כזה טוב באמת, טוב בכל המובנים, טוב שאינו נמצא כמוהו. 'בין אדם לחברו' שאין כדוגמתו. קטן כגדול מצאו אצלו אוזן קשבת, אנשים קשיי יום שאנשים מן השורה מעדיפים להתרחק מהם, מצאו אצל ר' שמעון את ידיים הטוב. כל אחד שנכנס לביהמ"ד היה ר' שמעון יודע לקבלו בסבר פנים יפות לתת לו להרגיש בנוח, טוב אמיתי שכל תשוקתו להטיב לזולת. מחושב ומדוקדק הוא ר' שמעון בכל צעדיו לבל יגרמו איזשהו צער חלילה למישהו, ר' שמעון היה יכול לסבול יסורי איוב ולהתאפק כדי לא לצער אחרים. צדיק טוב לבריות שאין לנו המילים לתאר, טוב באמת, טוב שכמה שרק ננסה לצייר לא נגיע למציאות הפשוטה של ר' שמעון.

למעלה מיובל שנים שמש כגבאי בית המדרש הגדול דחסידי ברסלב במאה שערים, במסירות ונאמנות, כשתפקיד זה קיבל באופן שהכי תואם את ר' שמעון, לא היה מי שייקח את המשוכות לידיים, מי יהיה זה שייקח על עצמו את העול? ר' שמעון, בנאמנות ומסירות ניהל את כל הענינים מהחל ועד כלה, הוא היה האחראי לשלוח אברכים לגשת לעמוד, ואף על זמני התפילות מתי אפשר להתחיל חזרת הש"ץ והריקוד אחרי התפילה, מכירת העליות (בחול ובמנחה של שבת) מכירת ברכת חמזון, הכרזת השמחות וכו', הוא זה שנטל בגפו את ידי הציבור למים אחרונים מדי שבת בשבתו, והוא זה שדאג למתקני הכוסות והשתיה הטישו וכו', ועוד אין ספור דברים שרק בתקופה האחרונה התחילו לקלוט כמה עשה ר' שמעון לבאי ביהמ"ד באין רואים. (רק בתקופת חליו הוצרכו לקחת כמה אברכים כדי למלאות את כל התפקידים שהוא נשא במסירות, ועדיין לא הצליחו למלאות את החסר)

בראש מערכות ישראל

עמוד האש ההולך לפני המחנה היה ר' שמעון. על כל מערכות הדת התייצב ר' שמעון בעוז והכריז את דעת התורה הצרופה, על כל נושא שהוא, בכל מערכה, בכל פרצה היה ר' שמעון מטריח את עצמו בטרחה דגברא רבה ויוצא בגופו למקום המחאה לזעוק את זעקת התורה. כל מערכה או פרצה בחומת הדת נגעו הדברים עד עמקי לבו הטהור, והיה בוכה ומצטער מעין הפוגות. כך בכל מקום בו נתבקש לשאת דברים היה דורש וזועק בלהבת אש קודש מנהמת ליבו הטהור, כשלו רופץ בבכי באמצע דבריו מרוב כאבו על הגזרה הנוראה. כל אסיר ציון שהתקבל במעונו היה מקבלו בחיבה יתירה מעודדו ומחזקו. אך הוא לא חיכה להזמנה מיוחדת ומכובדת... - מספרים 'להעדה' עסקני המערכות השונות - יש הפגנה אחרי מעריב,

כי קרן עור פניו, החן של אמת שקרן מפניו הקדושות, חן של זיכור מעולם הזה, החן של יהודי שהקריב את כל חלבו ודמו להשי"ת, חן של צעקות והתבודדות רבות להינצל מתאוות העולם הזה, הנעימות שנמסכה בקולו עת ניגש לתפילה, החן וההדר השפוך על פניו שעה שהיה יושב ועוסק בתורה, היה מחזה הוד.

"התהלך לפני והיה תמים"

ומעל הכל: ה"תמימות" שבלטה אצל ר' שמעון - תמימות עמוקה וישרה, אהבה אמיתית לכל מצוה, לכל אמן, לכל דבר טוב. איש קדוש שכל תנועה ותנועה היה מה ללמוד ממנו. כל דבר היה בחשבון מדוקדק, ור' שמעון הצליח להסתיר את עצמו עד שאף אחד לא העלה על דעתו לעקוב אחר עבודתו להתבונן בדרכיו. כל דבר, כל רגע, הכל היה לימוד שלם, באמת ובתמים אהב את התורה והמצוות, באופן שאיננה ניתנת לתיאור. כל פעם שאחד מזקני ביהמ"ד נקרא לעלות לתורה - היה ר' שמעון רץ ומתיישב על ספסל בדרך כדי לזכות לקום בפני שיבה... ועוד כהנה וכהנה. לא היה אצלו מציאות שאינה כבוד הש"י. כל רגע - או תורה או תפילה או חסד. כל רגע מימי חייו היה שיעור מוסר חי ומהלך. בפקחותו הרבה עשה הרבה דברים בלי ששימו לב. רק לדוגמא נוהג היה לו לר' שמעון להסתובב כל יום לפני התפילה לחלק על שולחנות מסוימות ספרים שונים. מה מצא ר' שמעון לחלק ספרי לימוד לפני התפילה? ר' שמעון הבחין שיש אנשים שמגיעים לביהמ"ד, וכשאין כולם על השלחן מתחילים לשוחח עם חבריהם, או אנשים שמתפללים קצת יותר מהר מהציבור, דאג ר' שמעון מראש שיהיו על השולחן ספרים, ור' שמעון ידע כבר איזה ספרים לשים, ספרים המעוררים לירא"ש, או ספרים מעניינים במקצועות התורה. והכל בטבעיות בלי ליצור שום רושם, אנשים יכלו להתפלל אתו עשרות שנים ולא שמו לב לנוהג זה, עד שהגיע אחד והעיר עיניו לשים לב לנוהג המיוחד.

הבטאון הקדוש 'העדה'

רבי שמעון זצ"ל אמר אז לעורך העדה שמנהגו כי אינו יוצא לחו"ל לקברי צדיקים, חוץ מהנסיעה לר"ה אל הרבי זי"ע, ולכן הוא משאיר זאת לאמצע הקיץ, ואכן בחודש סיון שילמו את דמי הנסיעה לאומן. זוהי הנסיעה שנסע במסירות נפש ממש למרות מחלתו וחולשתו לאומן על ראש השנה, וזכו במערכת 'העדה' לממן את כרטיס הנסיעה.

שולחנו היה פרוס לפניו 'העדה' והתעניין בפרטים שונים, וביטא רבות את הערכתו לביטאון קדוש זה המעביר את דרך התורה בשלמותה ללא שינוי כלשהיא. כמסופר לעיל זכתה מערכת 'העדה' ששמו של ר' שמעון זצ"ל עלה בגורל בקמפיין 'מרבית בכבוד שמים' בחודש אדר האחרון, וזכה ב"כרטיס טיסה לקברי צדיקים".

חיבה יתירה רחש רבי שמעון זצוק"ל לבטאונו 'העדה' שהחזיק בתוך ביתו כמנוי קבוע ונאמן, ואף עבר עליו מדי שבוע בשבוע. כותב השורות זכה לחוות מקרוב כמה פעמים את הערכתו העמוקה לבטאונו המעביר את דבר התורה וההשקפה הצרופה בהרתה. כשזכינו להזדמן למעונו, על

הציבור לקבל על עצמם לכל הפחות שבעה שבועות לא לדבר, לרפואתו של ר' שמעון זצוק"ל.

ר' שמעון עוד הספיק לעודד את העסקנים ולחזקם, אך בעיצומם של ימי החתימה ביום שני בצהריים, התמוטט ר' שמעון בביתו. בבחילות הובל לבית החולים שם התמוטט שוב וניסו לבצע החייאה אך כעבור דקות ספורות פשטה הידיעה המרה על כי נצחו אראלים את המצוקים ונשבה ארון הקודש, וירב בבית יהודה תאניה ואניה.

לפי בקשתו לזרז את קבורתו ככל האפשר, התקיימה אשכבתיה דרבי ומסע הלוויה מיד שעות ספורות לאחריו מבית המדרש הגדול דחסידי ברסלב במא"ש שם עבד את בוראו בסילוידין מאז בחרותו.

על אף השעה המאוחרת וחרף הגשם השוטף התאספו אלפי אלופי ישראל מכל הרי ארץ הקודש לחלוק את כבודו הגדול, במקום לא נישאו הספדים כמנהג חסידי ברסלב וכבקשת הנפטר הגדול. משם נשאו מאות יהודים אבלים ודווים את המיטה רגלית להר הזיתים, ונטמן סמוך לקבר זקנו הגה"צ ר' יוסף קדיש קרישבסקי זצ"ל, כאשר השמים בוכים – גשמים מזלפים על מטתו סימן יפה לו, וכל בית ישראל מבכים את השריפה אשר שרף ה'.

טלפון? בחור רוצה לעשות הבדלה? משהו צריך להחביא איזה מוקצה לפני שבת? בטבעיות יורדים לרח' חנו, מקישים על הדלת ומקבלים כל מה שרוצים.

מדי שבת בשבתו היה ר' שמעון מארח על שולחנו בחורים שרצו להתבשם מאורו, לזכות לאכול יחד עם האי צדיקא ופרישא, להנות מהודו והדרו. כך גם במוצאי שבת היה ר' שמעון עורך סעודת מלווה מלכה, כשבכל הסעודות בלטה תמימותו לכל דבר שבקדושה, הזמירות בלהט קודש. השמחה ששרתה עליו בשבת קודש, הדיבורי אמונה שנשא על השולחן, מחזה הוד היה לראות את סעודתו של ר' שמעון; אוכלים כי יש מצוה לאכול בשבת, בלי שום חשיבות לאוכל מצד עצמו, כשחצי מהסעודה סובבת סביב ה'ברכות' על מיני מגדנים ומטעמים.

ותשחק ליום אחרון

בתקופה האחרונה התגלתה בגופו המחלה הנוראה ל"ע. כלל בית ישראל נשאו תפילות לרפואתו השלימה, אך המצב הידרדר יותר ויותר. בתקופה האחרונה יזמו בביהמ"ד הגדול דחסידי ברסלב קמפיין לא לדבר כלל באמצע התפילה מההתחלה ועד סופה, כשבשבוע האחרון אף יזמו החתמה של כלל

הצדקות שר' שמעון חילק... לא יאומן כי יסופר! ר' שמעון לא הסתובב מעודו עם ארנק עם שטרות מגוהצים, ליד מקומו היה ר' שמעון מניח את ה'בייטל' שלא היה יותר משקית מכולת שחורה דהויה ומשומשת, בתוכה היו תחובים כל סוגי המטבעות והשטרות בלי שום סדר, משל היה זה שקיות טישו משומשות. כל גבאי צדקה שהיה עובר לפניו היה ר' שמעון מכניס את ידו ומעניק לו ביד רחבה.

כן היה משמש ה'בייטל' לפריטת שטרות כשר' שמעון נותן למחליף לעשות בשקית כבשלו, לא בודק מה הוא עושה, מה הוא מכניס מה הוא מוציא, (אם כי היה ר' שמעון פיקח גדול וידע מתי כן לשים עין...). כל אחד שנצרך להלוואה ניגש לר' שמעון ומקבל את מבוקשו, כשהרבה מאוד פעמים ההלוואה נהפכת למתנה עם הזמן...

ביתו לרשות הציבור

אם נכתוב שבתו היה פתוח לרווחה, דומה יהיה הדבר ל'ליצנות'. ביתו היה פתוח? כל ביתו וכל אשר בו עמדו לרשות הציבור, משל היה זה בית ציבורי שהוא 'במקרה' ישן שם... בחור, אברך, ילד, לא משנה מי, יהיה מי שיהיה, שהיה צריך משהו, ידעו כולם את הכתובת: בביתו של ר' שמעון. ילד צריך